

Moderní technologie v medicíně a právo

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá problematikou aplikace moderních technologií v medicíně z pohledu práva. Primárním cílem této práce je analyzovat jednotlivá ustanovení občanského zákoníku, ale také zákona o zdravotních službách a zákona o zdravotnických prostředcích, a to za účelem zjištění, zda současná úprava představuje vhodný právní rámec reagující na zavedení moderních technologií do oblasti zdravotnictví. V návaznosti na tuto analýzu jsou předkládány možnosti legislativních změn, které by reagovaly na tyto moderní technologie. Mimo jiné se práce zabývá otázkou, zda lze využití některých z těchto technologií během poskytování zdravotních služeb považovat za postup v souladu se zásadou *lege artis*. V první kapitole je čtenář uveden do problematiky, kterou se práce zabývá. Tato kapitola vymezuje základní pojmy a předkládá přehled právní úpravy vztahující se k dané problematice. Druhá kapitola představuje stěžejní část této práce, autor se v této kapitole věnuje tématu umělé inteligence. V této části je čtenář seznámen s pojmem umělé inteligence a vymezením jejího právního statusu. Následně je zhodnoceno, zda současná právní úprava představuje vhodný právní rámec správně reagující na využívání umělé inteligence v medicíně nebo zda je nutné přijmout legislativní změny, které by lépe zohledňovaly povahu umělé inteligence. Dále kapitola obsahuje analýzu toho, zda lze úkon provedený prostřednictvím AI považovat za učiněný v souladu se zásadou *lege artis*, a analýzu dopadů na ochranu soukromí a osobních údajů. Ve třetí kapitole se práce věnuje problematice týkající se Brain Computer Interface, otázkám odpovědnosti za jednání osoby s implantovaným BCI a otázce, zda lze BCI zařadit mezi zdravotnické prostředky. Čtvrtá kapitola se zaměřuje na imerzní technologie, otázky odpovědnosti za škody vzniklé v důsledku aplikace těchto technologií a také na otázku, zda lze jejich využití během poskytování zdravotních služeb považovat za postup *lege artis*. Pátá kapitola se věnuje oblasti telemedicíny, jejímu využití během operací či monitoringu pacientů na dálku, a otázkám odpovědnosti pojmím se s danou problematikou. Poslední kapitola této práce se zaměřuje na problematiku biotisku. Čtenář je v této části seznámen s právní kvalifikací částí těla vytvořených prostřednictvím biotisku, zároveň je čtenáři zodpovězena otázka, zda lze považovat takto vzniklé orgány za obchodovatelnou věc.

Klíčová slova: umělá inteligence, Brain Computer Interface, telemedicína, imerzní technologie, biotisk, občanskoprávní odpovědnost, ochrana soukromí a osobních údajů